

البدشکافی بیع متقابل در قرارداد‌های نفتی

سعید خاوری

امتیازی که پس از ۱۹۵۰ میلادی رواج یافت تغییر کرد و حق امتیاز به عنوان درصد معینی از ارزش تولید تعریف شد. در قراردادهای امتیازی شرکت عامل بر منطقه امتیازی، مخازن نفت و گاز، تولید و کل عملیات اعم از اکتشاف، بهره‌برداری، فروش و بازاریابی اگر با موفقیت در اکتساب نفت و گاز همراه نشود به طور معمول ۵ تا ۶ سال اعتبار دارد اما در صورت کشف میدان نفتی و گازی معمول عمر میدان (حدود ۲۵ تا ۴۰ سال) دوام خواهد داشت. در دیگر کشورها قراردادهای امتیازی منعقد شده به صورت پنجاه - پنجاه منافع را تقسیم می‌کرد که دولت نیمی از منافع حاصل شرکت را تحت عنوان مالیات دریافت می‌نمود. قراردادهای امتیازی چه در شکل سنتی و چه در شکل تغییر یافته با معافیت از مقررات ارزی همراه بود. در ابتدا اعطای امتیاز به دولت‌ها به مدت طولانی ۵۰ تا ۱۰۰ سال صورت می‌گرفت و منطقه وسیعی گاه تا یک میلیون کیلومتر مربع با منافع ویژه دارنده امتیاز که کنترل کامل توسعه و تولید نفت از جهات مختلف را دارا بود واگذار می‌شد. حال آن که در قراردادهای امتیازی امروز، منطقه امتیازی محدود است. در قراردادهای امتیازی منطقه اروپا، این منطقه محدوده ۵۰ کیلومتر مربع در خشکی و ۲۵۰-۲۲۰ کیلومتر مربع را در دریا شامل می‌شود و حق اکتشاف برای مدتی کوتاه یعنی کمتر از ۱۰ سال اعطا می‌شود و سقف زمان تولید نفت از مناطق کشف شده بین ۳۰ تا ۴۰ سال است. در حال حاضر در قراردادهای امتیازی در انگلستان پیمانکاران ملزم شده‌اند برنامه تولید آتی میدان را قبل از توسعه آن به دولت ارایه و کسب اجازه کنند. در ضمن هرگونه انحراف افزون بر ۵ درصد در سال از برنامه تولید مورد توافق باید به تصویب دولت برسد. از این رو قراردادهای جدید از نظر تقسیم منافع از انعطاف‌پذیری بیشتری برخوردار هستند به طوری که در صورت افزایش قیمت نفت، سازوکارهایی برای افزایش منافع میزبان پیش بینی شده است. کشور میزبان در قراردادهای جدید می‌تواند از طریق شرکت ملی نفت در قرارداد امتیازی مشارکت کند.

حساب‌سازی برای کشور میزبان در عمل با توجه به این که شرکت عامل طی دوره امتیاز بر کلیه عملیات اکتشافی، توسعه میدان، بهره‌برداری، بازاریابی و درآمدها حاکمیت کامل دارد، گاه میزان تولید و هزینه‌ها به صورت

قراردادها و امتیازات نفتی همیشه در طول تاریخ مورد توجه بوده است و دورانی را سراغ نداریم که این مسئله با مسائل سیاسی کشور رابطه تنگاتنگ نداشته باشد. همیشه چگونگی امتیازات و قراردادهای نفتی با مناقشات و مجادله‌های بسیاری همراه بوده است. البته این موضوع فقط مخصوص کشور ایران نبوده و در تمامی کشورهای نفت خیز این حساسیت وجود داشته است. و علت این امر هم به این برمی‌گردد که نفت ثروت ملی هر کشوری محسوب می‌شود و کشورهای دارای نفت به درآمدهای حاصل از آن وابستگی شدیدی دارند. بدیهی است که مردم و سیاستمداران هر کشور به این که نفت کشورشان را چه کسانی خواهند برد حساسیت نشان بدهند و از طرفی استعمارگران نیز همیشه در طول تاریخ در فکر چپاول و غارت ثروت کشورها بوده‌اند و اگر این کشورها صاحب منابع عظیم نفتی هم باشند که این تسلط و استعمارگری بیشتر خواهد بود.

قراردادهای نفتی را می‌توان در دو دسته سیستم‌های امتیازی و سیستم‌های قراردادی تقسیم کرد. قراردادهای امتیازی از قدیمی‌ترین و ابتدایی‌ترین قراردادهای نفتی به شمار می‌روند. در قراردادهای امتیازی شرکت سرمایه‌گذار کلیه هزینه‌های مربوط را متقبل می‌شود و حقوق مالک مخزن را به دو شکل جبران می‌کند: یکی پرداخت حق الارض یا بهره مالکانه که پرداخت این بهره تا اعاده منطقه امتیازی و لغو قرارداد ادامه خواهد داشت و دیگر پرداخت درصدی از درآمد خالص مخزن به عنوان مالیات در قراردادهای اولیه که به صورت امتیازی منعقد می‌شود تقریباً در کلیه موارد حق امتیاز (حق الارض) به صورت ثابت پرداخت می‌شود اما انواع قرارداد

غیرواقعی گزارش می‌شود و صاحب امتیاز این امکان را می‌باید که در حد امکان از پرداخت حق الارض و مالیات طفره ببرد. در حقیقت در برخی از قراردادهای امتیازی، صاحب امتیاز هزینه‌ها را بیش از درآمدها گزارش می‌کند و با حساب سازی و ارایه گزارش‌های غیرواقعی حتی از پرداخت سهم واقعی کشور میزبان بر اساس قرارداد نیز خودداری می‌کند. این واقعیت چه در مورد قراردادهای سنتی و چه در مورد قراردادهای کنونی صادق است. نخستین قرارداد امتیازی که در ایران بسته شد در سال ۱۸۷۲ میان کشور ایران با جولیوس دورویتر بود. مدت قرارداد ۷۰ سال و به امتیاز گیرنده در قبال پرداخت ۱۵ درصد از عایدی خالص، حق اکتشاف و استخراج از کلیه معادن و منافع زیرزمینی ایران را که مناسب می‌دانست داده شده بود. در سال ۱۹۰۱ ویلیام ناکس داریسی نیز طی قراردادهایی امتیازی که با دولت ایران بست حق انحصاری اکتشاف، استخراج و بهره‌برداری از نفت، گاز طبیعی، قیروموم طبیعی و احداث انحصاری خط لوله در تمام کشور به جز ۱۵ ایالت شمالی را به خود منتقل کرد. داریسی متعهد شد طی دو سال شرکتی برای بهره‌برداری از نفت ایران تشکیل دهد و در مقابل ۲۰ هزار لیره نقد و معادل همین مقدار سهام به دولت ایران تحویل دهد. به علاوه شرکت نفتی تشکیل شده و شرکت‌های تابع آن مکلف به پرداخت ۱۶ درصد از منافع خالص خود به دولت ایران بودند در این قرارداد پیش بینی شده بود تنها کارگران ساده از افراد ایرانی باشند و باقی کارکنان بسته به میل صاحب امتیاز از ملیت‌های مختلف گزینش شوند.

در سال ۱۹۳۳ نیز قراردادی در قالب امتیازی میان ایران و شرکت نفت انگلیس منعقد شد که به موجب آن شرکت نفت ایران و انگلیس فعالیت خود را آغاز کرد که اساس قرارداد جدید با همان قرارداد داریسی یکی بود ولی تفاوت‌هایی نیز در آن وجود داشت. طی سال‌های ۵۱-۱۹۳۳ که صنعت نفت ایران ملی شد، شرکت نفت ایران و انگلیس معادل ۳۰۰ میلیون دلار به دولت ایران پرداخت کرد و این از لحاظ درآمد مالی دو برابر مبلغی بود که ایران مطابق امتیاز داریسی دریافت می‌کرد. از جمله قراردادهای امتیازی که می‌توان به آن اشاره کرد قرارداد میان دولت عربستان و شرکت آرامکو در سال ۱۹۵۰ بود که بر اساس آن شرکت نفتی ملزم به پرداخت ۵۰ درصد سود ویژه خود به عنوان مالیات بود. که این قرارداد شروع رویکردی تازه بر قراردادهای امتیازی محسوب می‌شد. قرارداد ۱۹۵۳ کشور قطر تحت عنوان قرارداد QPC که به مدت ۷۵ سال و تمام قلمرو کشور قطر را شامل می‌شد از دیگر نمونه‌های قراردادهای امتیازی می‌باشد.

قراردادهای مشارکتی سیستم‌های قراردادی به دو گروه قراردادهای مشارکت در تولید و قراردادهای خدماتی تقسیم می‌شوند. این نوع از قراردادها در طول دهه ۱۹۶۰ میلادی رواج یافت. بر اساس قراردادهای مشارکت در تولید دولت به عنوان مالک ذخایر نفتی پروانه بهره‌برداری و تولید از آن را با شرایط خاص که در قرارداد قید شده به شرکت‌های (سرمایه‌گذار) واگذار می‌کند. شرکت نفتی نیز همچون قراردادهای امتیازی به سرمایه‌گذاری در کل عملیات تولیدی و بهره‌برداری از مخزن می‌پردازد و حاصل تولید به نسبتی که در قرارداد آمده میان دولت و سرمایه‌گذار تقسیم

می‌شود. به هر حال شرکت سرمایه‌گذار می‌تواند منافع حاصل از قراردادهای مشارکت در تولید را به صورت نقدی و یا سهمی از تولید دریافت کند. بر اساس این گونه قراردادهای، شرکت عامل حسب متن قرارداد حاکمیت نفت و گاز تولید و کل عملیات را بر عهده دارد و مالکیت آن بر بخشی از مخازن و حجمی از تولید نیز معلوم می‌باشد. در این قراردادها نیز شرکت خارجی ملزم به پرداخت مالیات است که البته نرخ آن کمتر از قراردادهای امتیازی می‌باشد و بهره مالکانه نیز به صاحب مخزن پرداخت می‌شود. زمان قرارداد در صورت عدم کشف مخزن بین پنج تا شش سال و در صورت کشف میدان معادل عمر آن یعنی حدود ۲۵ تا ۴۰ سال است. به هر تقدیر در این نوع قراردادهای سه عنصر اصلی وجود دارد: ۱- جبران هزینه ۲- تقسیم تولید ۳- مالیات‌ها که جبران هزینه شرکت عامل از طریق در نظر گرفتن درصدی از تولید برای آن صورت می‌گیرد. این نرخ در کشورهای مختلف، متفاوت و بین ۲۰ تا ۴۰ درصد در نوسان است. پس از جبران هزینه، بخش دیگری از تولید به منظور بازگشت سرمایه شرکت سرمایه‌گذار در نظر گرفته می‌شود. این مقدار (که درصدی از تولید را طبق توافق طرفین در برمی‌گیرد) می‌تواند با سطح تولید تغییر کند یا ثابت باقی بماند. حق‌السهم یا بخشی از تولید که به کشور صاحب نفت تعلق می‌گیرد بر حسب بزرگی میدان و بازده سرمایه متغیر است. در هر حال از آنجا که شرکت عامل ملزم به پرداخت مالیات بر درآمد است، نرخ مشارکت در تولید می‌تواند توسط نرخ مالیات تعدیل شود. به این ترتیب ترکیبی از نرخ‌های مالیات و نرخ تقسیم تولید، سهم واقعی طرفین را تعیین می‌کند. در ایران نیز بعد از ملی شدن صنعت نفت در سال ۱۹۵۱ (۱۳۲۰ شمسی) سیستم

قوانین مالیاتی ایران که در طول دوره قرارداد به تصویب می‌رسید و نیز طرف خارجی متعهد به خرید کلیه ۵۰ درصد سهم نفت خام شرکت ملی نفت ایران به بهای نیمه بود. به هر حال طی سال‌های ۱۳۳۰-۵۲ قراردادهای مشارکتی بسیاری منعقد گردید که طرف اول آن را شرکت ملی نفت ایران و طرف دوم را شرکت‌های اروپایی و یا آمریکایی تشکیل می‌دادند. در این قراردادها که اکثر آنها پنجاه - پنجاه بود، میزان حق الارض ۱۲/۵ درصد و مالیات به صورت ۷۰ درصد از درآمد کسب شده در نظر گرفته شده بود. اجرای این قراردادها منجر به کشف میادین رسالت، رشادت، سلمان، بلال، ابوذر، فروزان، سروش، درود، نوروز، بهرگانسر، سیری و هنگام شد.

مشارکت در سرمایه‌گذاری

نوع دیگری از قراردادهای مشارکت می‌توان به قراردادهای مشارکت در سرمایه‌گذاری اشاره کرد. آن چه که در بالا به آن اشاره شد قراردادهای مشارکت در تولید بود که در ایران سابقه بسیاری دارد اما قراردادهای مشارکت در سرمایه‌گذاری نوع پیشرفته‌تری از قراردادهای مشارکتی به شمار می‌آیند. براساس این قرارداد کشور صاحب نفت و شرکت عامل در سود و خطرپذیری توافق‌نامه‌های نفتی سهم می‌شوند. در این قرارداد دولت به مثابه شریک در تولیدی که براساس قرارداد انجام می‌شود سهم است. سهم هزینه دولت به طور مستقیم و یا از طریق اختصاص بخشی از تولید به شرکت نفتی پرداخت می‌شود. در قراردادهای مشارکت در سرمایه‌گذاری کشور میزبان افزون بر مالیات، درصدی از سود واقعی سرمایه‌گذاری را به خود اختصاص خواهد داد. به هر حال چارچوب این گونه قراردادها بسیار شبیه قرارداد مشارکت در تولید است ولی تفاوت‌هایی نیز با این قراردادها دارد که از آن جمله به حاکمیت مشترک طرفین قرارداد می‌توان اشاره کرد. در قراردادهای مشارکت در سرمایه‌گذاری دیگر شرکت عامل حاکمیت مطلق بر عملیات اکتشاف، بهره‌برداری، بازاریابی و... را ندارد و این کار از طریق کمیته‌ای مشترک صورت می‌گیرد.

قراردادهای خدماتی

دسته دوم از سیستم‌های قراردادی، قراردادهای خدماتی می‌باشد این گونه قراردادها که در صنعت نفت از دهه ۱۹۶۰ به کار گرفته شدند در سه شکل اجرا می‌شوند. یکی قراردادهای صرفاً خدماتی می‌باشد. این نوع قراردادها (صرفاً خدماتی) در فعالیت‌های اکتشافی کاربرد ندارند و تنها در فعالیت‌های تولیدی مورد استفاده قرار می‌گیرند پاداش این دسته از قراردادهای خدماتی، عموماً نقدی است و بهای مقطوع و مشخصی دارد، با این همه گاه ممکن است در این نوع قرارداد به منظور بالاترین انگیزه سرمایه‌گذار خارجی در ارائه خدمات بهتر، امتیازاتی نظیر خرید قسمتی از تولید نیز اعطا شود. شکل دوم قراردادهای خدماتی، قراردادهای خرید خدمات خطرپذیر می‌باشند این نوع قرارداد نسبت به انواع دیگر کاربرد کمتری دارد و معطوف به کشف میادین نفت و گاز است. اصولاً ماهیت این نوع قراردادها به گونه‌ای است که مسائلی چون مالیات و بهره‌مالکانه کمتر

قراردادهای امتیازی به کنار رفت و قراردادهای مشارکت در تولید جایگزین آنها گردید. به طور کلی در این برهه زمانی کشورهای نفتی دیگر هم به سمت ملی شدن صنعت نفت خویش رفتند و از این روی بود که غول‌های نفتی جهان گردهم آمدند و گروه بزرگ و نیرومندی به نام کنسرسیوم را تشکیل دادند. از سهام کنسرسیوم، ۴۰ درصد شرکت نفت انگلیس (BP) ۴۰ درصد به ۱۱ شرکت آمریکایی، ۱۴ درصد به شرکت شل هلند و ۶ درصد به شرکت CFP فرانسه تعلق داشت. این گروه تا قبل از سال ۱۳۵۲ قراردادهایی را که با ایران منعقد کرد همگی در چارچوب قرارداد مشارکت در تولید بود. کنسرسیوم به عنوان خریدار نفت با شرکت ملی نفت ایران قراردادی منعقد کرد که طی آن شرکت، نفت خامی را که توسط کنسرسیوم استحصال می‌شد سرچاه به اعضای آن می‌فروخت. اعضا نیز به نوبت نفت را در بنادر ایران به قیمت خوب می‌فروختند و از ما به التفاوت قیمت اعلان شده و هزینه استحصال که به عنوان درآمد شرکت تلقی می‌شد ۵۰ درصد به عنوان مالیات به ایران

می‌پرداختند. بهره‌مالکانه یا حق امتیاز و یا پرداخت مشخص معادل یک هشتم بهای نفت خام بود. مدت قرارداد ۲۵ سال و قابل تمدید تا سه دوره ۵ ساله بود. برای انجام امور این قرارداد کنسرسیوم دو شرکت عامل تشکیل داد که یکی امور اکتشاف و تولید را بر عهده داشت و دیگری متولی تصفیه نفت خام بود. بر اساس قرارداد کنسرسیوم درآمد ایران از هر بشکه نفت صادره تقریباً به چهاربرابر قبل از ملی شدن نفت افزایش یافت.

در سال ۱۹۵۷ قرارداد مشارکتی بین ایران و شرکت آجیب ایتالیا بسته شد. در سال ۱۹۶۵ شش قرارداد نفتی دیگر در ایران امضا شد که همه آنها مشارکتی بود. موارد مهمی که در این قراردادها آمده بود عبارتند از: تقسیم منافع حاصله بر اساس فرمول ۷۵/۲۵ (به نفع ایران) با احتساب مالیات بر درآمد که مالیات بر درآمد به میزان ۵۰ درصد سهم صادرات طرف خارجی و براساس بهای اعلان شده بدون در نظر گرفتن تخفیف پرداخت می‌شد، پیروی و تبعیت از

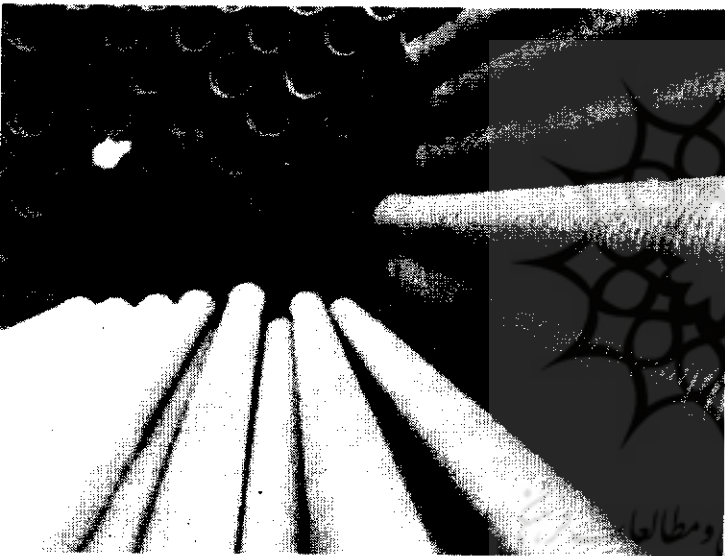
محول می‌شود. به هر حال روند رو به جلوی قرارداد در طول تاریخ باعث گردید تا دولت از سیستم‌های امتیازی به سمت سیستم‌های قراردادی پیش آید و در این بین به سمت قراردادهای خدماتی و آن هم، بعد از سال ۱۳۵۲ روی آورد پس روند تاریخی عقد قراردادهای نشان می‌دهد که قبل از انقلاب اسلامی ایران، کشور به سمت قراردادهای خدماتی گرایش داشته است و یکی از مهم‌ترین علل آن ملی شدن صنعت نفت در این میان می‌باشد اما بعد از انقلاب اسلامی و به دلیل محدودیت‌های فراوانی که کشور در پیش داشت، دولت فقط به سمت قراردادهای خدماتی و آن هم از نوع بیع متقابل روی آورد و اگر چه در اوایل وقوع انقلاب، نگرشی منفی نسبت به سرمایه‌گذاری خارجی وجود داشت و از این روی بعد از گذشت ده سال بعد از انقلاب هیچ گونه سرمایه‌گذاری خارجی در بخش بالادستی نفت صورت نگرفت و فقط چند مورد سرمایه‌گذاری خارجی در بخش پایین دستی انجام شد ولی بعد از گذشت یک دهه دولت اسلامی ایران به این امر پی برد که سرمایه‌گذاری

مورد توجه طرفین قرار می‌گیرد. در صورتی که کشفی صورت نگیرد قرارداد به خودی خود منتفی خواهد شد اما در صورتی که نفت یا گاز کشف شود، شرکت ملزم است آن را به مرحله تولید برساند. به هر تقدیر کل تولید در اختیار کشور میزبان قرار خواهد گرفت و شرکت عامل طبق شرایط قرارداد یا از مبلغی مقطوع به عنوان بازپرداخت سرمایه به همراه نرخ بهره و خطرپذیری منتفع خواهد شد و یا بر اساس درآمد حاصل از میزان نفت تولید شده پس از کسر مالیات سهم خواهد برد.

قراردادهای بیع متقابل

شکل سوم از قراردادهای خدماتی، قراردادهای بیع متقابل می‌باشد. در قراردادهای بیع متقابل که عموماً در طبقه قراردادهای خرید خدمات دسته‌بندی می‌شود انجام بازپرداخت اصلی و سود سرمایه‌گذاری از محل مایعات گازی، نفت خام و فرآورده‌های نفتی صورت می‌گیرد. در مورد این قرارداد به طور مفصل در قسمت بعدی خواهیم پرداخت.

نخستین قرارداد خرید خدمت در سال ۱۹۶۶ میان ایران و گروه فرانسوی آراپ منعقد شد. در این قرارداد ایران برای اولین بار شرکت‌های خارجی را به عنوان مقاطعه‌کار به کار گرفت و خود به عنوان حاکم و کارفرما عمل کرد. خطرپذیری اکتشاف نیز همچون قراردادهای مشارکت بر عهده شرکت خارجی بود. بر اساس این قرارداد شرکت فرانسوی ملزم به سرمایه‌گذاری به میزان ۴۰ تا ۳۵ میلیون دلار طی ۶ سال در میادین نفت ایران بود و حاکمیت ایران بر تأسیسات نفتی به رسمیت شناخته می‌شد. تسهیم درآمد حاصله از این سرمایه‌گذاری نیز به صورت ۹۱/۵-۸۹ درصد سهم ایران و ۱۱-۸/۵ درصد سهم شرکت عامل معین شده بود. بر اساس قراردادهای خدماتی، پیمانکار از طرف و به نام شرکت ملی نفت ایران عمل می‌کرد و در قبال خدمات خود حق برداشت میزان معینی از نفت تولیدی به قیمت تمام شده را داشت. ابتکاری که در این قراردادها از سوی ایران به کار برده شد در نظر گرفتن ۵۰ درصد ذخایر میادین کشف شده (غیر از اولین میدان) به عنوان ذخیره ملی بود که در اختیار شرکت ملی نفت ایران قرار داشت دوره بهره‌برداری نیز ۲۵ سال پس از تولید و صدور یکصد هزار تن نفت از ناحیه قرارداد بود. در سال ۱۹۶۸ نیز دو قرارداد خدمت دیگر منعقد گردید. در سال ۱۹۷۴ نیز قراردادهایی با شرکت‌های خارجی بسته شد که هیچ یک از آنها به تولید و بهره‌برداری نیانجامید. طرف‌های خارجی این قراردادهای خدماتی یعنی شرکت آلمانی دمنیکس، شرکت فرانسوی، GFF شرکت ایتالیایی آجیپ، گروه آمریکایی اسلند و شرکت انگلیسی آترامار از فعالیت‌های اکتشافی خود شمری نگرفتند و بنابراین قراردادها به مرحله بهره‌برداری منتهی نشد. در این قراردادها نیز همچون دیگر قراردادهای خطرپذیری اکتشاف به عهده سرمایه‌گذار خارجی بود و به این هزینه‌ها در صورت کشف نفت به میزان تجاری بهره‌ای مطابق نرخ بازار تعلق می‌گرفت. اختلاف‌های احتمالی نیز از طریق داوری قابل حل بود و در صورتی که یکی از طرفین داور خود را تعیین نمی‌کرد و یا دو نفر نماینده منصوب نمی‌توانستند در انتخاب یک داور ثابت به توافق برسند حق مداخله و انتخاب به رییس دیوان عالی کشور ایران

خارجی در بخش بالادستی صنعت نفت امری اجتناب‌ناپذیر می‌باشد و این امر با پایان گرفتن جنگ تحمیلی و ضرورت بازسازی صنایع تخریب شده کشور به خصوص در صنعت نفت بسیار مهم بود. به هر تقدیر با در نظر گرفتن محدودیت‌های کشور از لحاظ‌های مختلف همچون محدودیت‌های قانونی و بودجه‌ای تنها کشورمان می‌توانست فقط به سمت قراردادهای خدماتی از نوع بیع متقابل برود. از جمله محدودیت‌های قانونی موجود بر سر راه می‌توان به قانون نفت مصوب سال ۱۳۶۶ اشاره کرد که هر گونه سرمایه‌گذاری خارجی که متضمن حضور سرمایه‌گذار خارجی به همراه مالکیت بر منابع و تأسیسات و تجهیزات است را منع کرده است؛ البته قانون نفت در سال‌های ۱۳۳۶ و ۱۳۵۳ نیز تغییر یافته بود، ولیکن بر اساس قانون نفت که ۹ مهرماه ۱۳۶۶ تغییر یافته بود هر گونه مالکیت خارجی بر منابع نفتی را نفی می‌نمود. در قانون اساسی کشور نیز دادن هر گونه امتیاز به خارجیان ممنوع شده است بر اساس اصل

۸۱ قانون اساسی دادن امتیاز تشکیل شرکت‌ها و موسسه‌ها در امور تجاری و صنعتی، کشاورزی، معادن و خدمات به خارجیان مطلقاً ممنوع است و از طرفی بر اساس اصل ۴۴ قانون اساسی مالکیت در بخش‌های معادن بزرگ، صنایع بزرگ و صنایع مادر و بسیاری بخش‌های اساسی را از آن دولت می‌داند. پس به خوبی می‌توان دریافت که از بین روش‌های تأمین مالی خارجی در بخش نفت و گاز قراردادهای خدماتی بیع متقابل از لحاظ قانونی ممنوعیتی ندارند. از لحاظ محدودیت‌های بودجه‌ای نیز هر سال مجلس شورای اسلامی بایستی میزان و محل انعقاد قراردادها را در بخش‌های نفت و گاز تنظیم کند. در قانون بودجه سال ۱۳۷۲ کشور و در تبصره ۲۹ این قانون آمده است به شرکت ملی نفت ایران اجازه داده می‌شود تا مبلغ ۲/۶ میلیارد دلار جهت احداث، توسعه و بازسازی واحدهای مشروحه اقدام نماید که در این جا طرح‌های مورد نظر را از جمله توسعه میدان نفتی بلال و سیری، احداث پالایشگاه مایعات گازی بندر علویه و... ذکر می‌کند؛ پس در قانون بودجه هر سال سقف قراردادها و تعهدات در چارچوب معین بیان شده است. از طرفی در برنامه‌های پنج ساله توسعه کشور نیز در مورد این قراردادها محدودیت‌هایی وضع شده است به طور مثال در تبصره ۲۹ قانون برنامه دوم توسعه کشور آمده است؛ به دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط اجازه داده می‌شود در چارچوب اعتبارات این قانون و با رعایت بندج و دیگر ضوابط این تبصره تا سقف ۶/۵ میلیارد دلار با استفاده از روش‌های بیع متقابل، طرح‌های اجرایی مندرج در جدول شماره ۱۳ و تا سقف ۳/۵ میلیارد دلار از طریق تعهدات فاینانس، طرح‌های اجرایی مندرج در جدول شماره ۱۴ را با رعایت شرایط ذیل اجرا نماید. پس به خوبی می‌بینیم که چگونه در برنامه‌های پنج ساله توسعه نیز برای تعهدات ناشی از قراردادهای بیع متقابل محدودیت وجود دارد البته شرط و شروطی دیگر در این تبصره آمده است که در بخش بعدی ذکر خواهیم کرد. در مجموع می‌توان این نتیجه را گرفت که قراردادهای بیع متقابل می‌تواند بهترین گزینه باشد اما چارچوب کل این قراردادها چیست و چه شروطی در آنها به کار رفته است؟

چارچوب قراردادهای بیع متقابل

در این گونه قراردادها شرکت‌های خارجی نقش پیمانکار را ایفا می‌کنند و وظیفه آنها تأمین همه سرمایه‌نوسازی و بازسازی میادین است. از طرفی پروژه‌ها فاقد خطری پذیری اکتشاف هستند زیرا همگی در میادینی که دارای ذخایر اثبات شده نفت و گاز هستند به اجرا در خواهند آمد. در قراردادهای بیع متقابل که شیوه خاصی از قراردادهای خرید خدمت هستند، تأمین کردن کلیه هزینه‌های سرمایه‌ای و غیرسرمایه‌ای و کلیه هزینه‌های عملیاتی در جریان اجرای عملیات توسعه به عهده شرکت خارجی (پیمانکار) می‌باشد. کلیه هزینه‌ها با نظارت شرکت ملی نفت ایران صورت می‌گیرد. هزینه‌های غیرسرمایه‌ای شامل مالیات‌ها، هزینه‌های تأمین اجتماعی، عوارض گمرکی و هم‌چنین هزینه آموزش کارکنان ایرانی می‌باشد. این قراردادها به صورت قیمت مقطوع نیستند و محتمل است که از طریق نظارت، هزینه‌های سرمایه‌ای و به تبع آن هزینه بهره تأمین سرمایه کاهش چشمگیری بیابند.

پس از انجام موفقیت‌آمیز عملیات توسعه، امور عملیات تولید میدان به شرکت ملی نفت ایران منتقل می‌گردد و پس از این انتقال کلیه هزینه‌های عملیاتی میدان به عهده شرکت ملی نفت ایران خواهد بود. طی این دوره تنها پیمانکار در منافع مالی ناشی از میدان - تا پایان مدت قرارداد - سهیم است. و حقوقی که به پیمانکار تعلق می‌گیرد یکی کلیه هزینه‌های نفتی به علاوه بهره ذی‌ربط به نرخ لیبور به علاوه یک سود مطلوب می‌باشد و دیگری پاداش یا همان حق الزحمه اجرای عملیات توسعه است.

بازپرداخت هزینه‌های نفتی و پاداش به پیمانکار ملی سال‌های معین از طریق مستهلک‌سازی بدهی صورت می‌گیرد و این بدهی از محل فروش نفت خام، گاز و یا میعانات گازی و... از محل طرح تأمین خواهد شد. در قراردادها تأکید شده که کل دریافتی سالانه پیمانکار از محل قراردادهای بیع متقابل تحت هیچ شرایطی نباید از ۶۰ درصد کل درآمد سالانه تولید میدان و یا پروژه در حال توسعه فراتر رود و مابقی آن تحت هر شرایطی به شرکت ملی نفت ایران تعلق خواهد داشت. این بند از قرارداد نوعی بیمه برای ایران در شرایط کاهش شدید قیمت نفت محسوب می‌شود.

قراردادهای بیع متقابل ایران به نحوی تنظیم شده‌اند که پیمانکار پاسخگوی ریسک عملیاتی (ریسک هزینه و زمانبندی) باشد. منتها هیچ ریسکی به جهت کاهش قیمت نفت متوجه پیمانکار نخواهد بود. مسئولیت افزایش هر گونه هزینه جهت تحقق اهداف تصریح شده در قرارداد به عهده پیمانکار است مگر آن که چنین هزینه‌هایی قبلاً مورد توافق پیمانکار و شرکت ملی نفت ایران قرار بگیرد. این نکته قابل توجه است که انتقال ریسک عملیاتی به پیمانکار ناشی از الزامات بودجه‌ای است. این انتقال عملاً به قیمت پذیرش ریسک قیمت حاصل می‌شود. به هر جهت میزان بازپرداخت هزینه‌ها به پیمانکار هیچ ارتباطی به قیمت نفت ندارد و تنها زمانی تأثیر خود را نشان می‌دهد که میزان درآمد پیمانکار از ناحیه تولیدات پروژه ذی‌ربط به قدری پایین باشد که موجب به تعویق افتادن مطالبات قسط بندی شده پیمانکار گردد. در این شرایط، پیمانکار همچنان به حق و حقوق خود در زمینه هزینه‌های نفتی و پاداش براساس شرایط پولی روز، می‌رسد اما از آنجا که به تأخیرات در بازپرداخت بهره‌ای تعلق نمی‌گیرد، میزان سود پیمانکار تحت تأثیر قرار خواهد گرفت. سهم کشور نیز در چارچوب این قراردادها در مقیاس با قراردادهای مشارکت در تولید یا مشارکت در سرمایه‌گذاری از درآمدهای پروژه بر اساس کل میدان مربوطه بسیار بالا و بیش از ۹۰ درصد است.

تلاش شرکت‌های خارجی برای بیع متقابل

با این همه به رغم سهم بسیار بالای دولت میزبان در این قراردادها، شرکت‌های خارجی باز برای به دست آوردن آنها تلاش می‌کنند. توجه شود که این سهم بالا به دلیل پذیرش ریسک قیمت در برنامه تولید حاصل شده است. این چارچوب کلی قراردادهای بیع متقابل می‌باشد اما در این جا به برخی از قسمت‌های مهم قرارداد بیع متقابل می‌پردازیم:

۱- نرخ بازده سالانه سرمایه‌گذاری متناسب با پروژه متغیر بوده (که

معمولاً حدود ۲۰ درصد است) که در قالب اقساط مساوی به پیمانکار پرداخت خواهد شد ۲- منظور از هزینه‌ها کلیه هزینه‌های سرمایه‌ای، غیرسرمایه‌ای، عملیاتی، عوارض و مالیات‌هایی می‌باشد که پیمانکار در چارچوب قرارداد برای انجام عملیات توسعه متحمل می‌شود ۳- تکمیل عملیات توسعه منوط به انجام کلیه عملیات تصریح شده در برنامه کلان طرح است در این مرحله تمام تجهیزات بایستی نصب و راه‌اندازی شده و به شرکت‌های ملی نفت ایران تحویل داده شود ۴- برنامه کلان توسعه طرح به تمام برنامه‌های طرح، شامل جداول زمانبندی طرح، برنامه‌های لرزه‌نگاری، برنامه‌های احداث سکوها، خطوط لوله، ساختمان و... میزان تولید، جداول زمانبندی عملیات توسعه و برآورد هزینه‌ها می‌باشد. در واقع شالوده و بیکره اصلی اجرایی این قراردادها در برنامه کلان توسعه طرح‌ها آورده می‌شود ۵- پس از پایان مرحله توسعه، پیمانکار موظف است تمام خدمات و کمک‌هایی را که شرکت ملی نفت ایران و کمیته مدیریت مشترک (بعداً در مورد این کمیته و وظایف آن خواهیم گفت) درخواست می‌کنند، تأمین کند و نیز همین‌طور پیمانکار موظف است از زمان آغاز تولید اولیه تا پایان قرارداد سالانه معادل مبلغی که در قرارداد قید شده، لوازم یدکی و سایر تجهیزاتی را که شرکت ملی نفت ایران و کمیته مدیریت مشترک درخواست می‌کنند را در اختیار شرکت ملی نفت قرار دهد ۶- پیمانکار موظف است عملیات توسعه را طی مدت معلوم در قرارداد به پایان رساند و اگر زمان انجام عملیات توسعه بیش از این مدت معلوم به طول انجامد، بابت زمان اضافی سود بانکی به هزینه‌های پیمانکار تعلق نمی‌گیرد مگر این که علت آن ناشی از درخواست عملیات اضافی باشد و یا این که شرکت ملی نفت مسئول تأخیر در انجام فعالیت شناخته شود و نیز پیمانکار موظف است حداکثر تا ۳ ماه پس از تاریخ مؤثر قرارداد (تاریخی که قرارداد توسط هیئت مدیره شرکت ملی نفت ایران تصویب شد) فعالیت خود را آغاز کند و از طرفی قرارداد مذکور از زمان تاریخ مؤثر آغاز می‌شود و تا زمانی که کلیه هزینه‌ها و حق الزحمه پیمانکار پرداخت شود ادامه دارد این زمان نباید از مدتی که در قرارداد قید شده تجاوز کند ۷- در صورتی که هر کدام از طرفین قرارداد (شرکت ملی نفت ایران و پیمانکار) به تعهدات خود عمل نکنند طرف مقابل می‌تواند قرارداد را لغو کند و در صورتی که هر یک از طرفین قرارداد را لغو کند بر اساس شرایط قید شده در قرارداد طرف مقصر موظف است هزینه‌های طرف مقابل را جبران کند ۸- شرکت ملی نفت ایران حق دارد برای اطمینان از انجام صحیح و کامل تعهدات توسط پیمانکار کنترل و نظارت‌های لازم را اعمال کند برای تأمین این هدف، این شرکت حق دارد تمام گزارش‌های حفاری لرزه‌نگاری، اطلاعات زمین‌شناسی، گزارش‌های مربوط به عملیات روزانه، ماهانه و همچنین گزارش‌های مربوط به هزینه و بودجه پیمانکار را دریافت کند. از جمله حقوق دیگر شرکت ملی نفت ایران این است که می‌تواند برای تجهیزات به کار گرفته شده، پوشش بیمه‌ای لازم را انتخاب نماید و نیز همچنین این شرکت حق دارد اسناد حسابداری پیمانکار را بررسی و آن را تأیید یا رد کند؛ از طرفی باید خدماتی را نیز ارائه دهد یکی این که باید زمین و آب مورد نیاز پیمانکار را به میزانی که به طور منطقی برای اجرای عملیات توسعه لازم است تأمین کند و همچنین باید امنیت منطقه

عملیاتی را تأمین نماید. ۱۰- عملیات توسعه میدان باید بر اساس آخرین تجربیات بین‌المللی در صنعت نفت جهان انجام پذیرد و پیمانکار باید در جریان اجرای عملیات توسعه همواره حقوق و منافع ایران را به رسمیت بشناسد و بر اساس قوانین، مقررات و آیین‌نامه‌های ایران عمل کند. اگر پیمانکار نتواند عملیات توسعه را در حد استانداردهای مذکور اجرا کند باید هزینه‌های ناشی از آن را جبران کند و شرکت ملی نفت ایران نسبت به بازپرداخت این هزینه‌ها هیچ گونه تعهدی ندارد. همچنین طراحی‌ها و عملیات حفاری باید در حد تجربه‌های متداول در عرصه‌های بین‌المللی صنعت نفت انجام شود ۱۱- پیمانکار باید برای انجام عملیات توسعه از نیروهای ایرانی دارای صلاحیت استفاده کند و فقط در مواردی که نیروهای ایرانی توان انجام عملیات مورد نیاز را نداشته باشند، می‌تواند از نیروهای خارجی استفاده کند. همچنین پیمانکار باید به طور متناوب برای نیروهای ایرانی دوره‌های آموزش ترتیب دهد و حداکثر تا سقف یک درصد از هزینه‌های سرمایه‌ای باید به هزینه‌های آموزش اختصاص یابد نوع و سطح آموزش باید با توافق شرکت ملی نفت ایران مشخص شود و در حدی باشد که پس از انجام عملیات توسعه، کارآموزان آمادگی لازم را برای به دست گرفتن عملیات تولید کسب کرده باشند ۱۲- یک کمیته مدیریت مشترک متشکل از ۵ نماینده از سوی هر یک از طرفین قرارداد باید تشکیل شود کمیته مدیریت مشترک مسئول کنترل و نظارت بر عملیات توسعه است کنترل و نظارت مذکور، مسئولیت و تعهدات پیمانکار را مترفع نمی‌کند و همچنین تمام تصمیمات این کمیته باید به اتفاق آراء تصویب شود. از جمله وظایف این کمیته تصویب هر گونه تغییر در برنامه کلان توسعه طرح می‌باشد. این کمیته نقش بسیار در امور نظارتی و کنترل طرح دارد. ۱۳- پیمانکار باید تمام سعی خود را به کار گیرد تا میزان تولید در حداکثر میزان کارایی و تجربیات پذیرفته شده صنعت نفت در عرصه بین‌المللی انجام گیرد همچنین پیمانکار باید تمام سعی خود را به کار گیرد تا میزان تولید سالانه به اندازه‌ای باشد که در برنامه‌های کاری و بودجه‌ای سالانه برآورد شده است. ۱۴- پیمانکار تمام هزینه‌های تولید (سرمایه‌ای و غیرسرمایه‌ای) را به علاوه هزینه‌های بانکی دریافت خواهد کرد. هزینه‌های بانکی در برابر با نرخ لیبور به علاوه ۰/۷۵ درصد است. همچنین اگر پیمانکار موفق شود عملیات توسعه را با هزینه‌ای کمتر از سقف تعیین شده به انجام رساند از حق الزحمه سود و ریسک پیمانکار تا میزان ۱۰ درصد کاهش هزینه، کاسته نخواهد شد ولی از آن پس متناسباً کسر می‌گردد ۱۵- هزینه‌های تولید محصول و حق الزحمه پیمانکار صرفاً از محل تولید میدان که در نتیجه عملیات توسعه حاصل شده است تأمین می‌شود ۱۶- پیمانکار موظف است از خدمات، اجناس و مواد اولیه موجود در ایران، نهایت استفاده را ببرد. برای تأمین این هدف توافق می‌شود که حداکثر به میزان درصدی که در قرارداد قید می‌شود پیمانکار از پیمانکاران ایرانی در تأمین هزینه‌های سرمایه‌ای خود استفاده کند.

به هر حال قراردادهای بیع متقابل با چارچوب فوق میان شرکت‌های مختلف خارجی و ایرانی منعقد می‌شود و این دسته از قراردادها در بعد از انقلاب اسلامی ایران مورد تأیید و استفاده دولتمردان ایران قرار گرفته است.

متحد السیر
(یونایتد ائیر لاینز)
تاسیس ۱۳۲۹

خیابان نجف‌آباد، شماره ۲۱

تلفن: ۸۸-۸۷۵۲-۶
فاکس: ۸۸-۸۷۰۷

بسم الکترونیک

E-mail: TEXT@VAVACAPARDAZ.COM

IATA **راه‌نما**

(ترانس ایر سابق)

(دفتر مسافرت هوایی و جهانگردی، تاسیس ۱۳۴۵)

صدور بلیط داخلی و خارجی، ویزا، تور دوی، رزرو هتل در سراسر جهان، تور داخلی و خارجی نماینده CIP فرودگاه مهرآباد

آدرس: تهران، سپهبد قری، شماره ۲۲۶

تلفن: ۸۹۰۱۱۹۱-۴
۸۸۹۲۷۸۹-۹۰

Email: rahnama@samapardaz.com

ALAMOUT TRAVEL AGENCY

دفتر خدمات مسافرتی هوایی

الموت

آدرس: تهران، تجریش، ابتدای نیاوران شماره ۱۲۰

منطقه بستی: ۱۹۷۱۹

تلفن: ۲۷۲۳۴۴۵-۷
۲۷۱۸۹۲۲-۲۷-۹۵۷۲

فاکس: ۲۷۱۸۸۷۰

حمل و نقل بین‌المللی

CASPIAN کاسپین

شرکت ترابری بین‌المللی

آدرس: تهران - خیابان قائم مقام قزاقی - کوی سام - شماره ۱۷

تلفن: ۸۸۲۱۷۴۵ - ۸۸۲۷۶۶۹

تکس: ۲۳۳۵۳ CITEC IR

فاکس: ۸۸۴۱۵-۱

هفت آسمان آبی

دفتر خدمات مسافرتی هوایی و جهانگردی (شرکت با مسئولیت محدود)

تهران - بزرگراه آفریقا بین بلوار گلشهر و ناهید شرقی خیابان گلغام

پلاک ۲۱/۱

تلفن: ۲۰۵۷۱۳۲
فاکس: ۲۰۵۸۰۲۴

E-mail: TBULESKY@SAMA.DPL.NET.IR

GHODS GASHT
Tour & Travel Agency

« قدس گشت »

نشانی: عباس‌آباد سابق، اول میرعماد، جنب بانک ملی، پلاک ۲۹۶

تلفن: ۸۷۵۲۵۴۵ - ۸۷۴۰۰۹۹
۸۷۵۹۸۶۰ - ۸۷۵۳۰۶۰

فاکس: ۸۷۵۵۶۵۵

پردیسان
آژانس مسافرتی

برگزاری تورهای اختصاصی با برنامه پیشنهادی شما

خدمات رزرو هتل در اکثر نقاط دنیا

گشت‌های خارجی ویژه پردیسان

برگزاری انواع تورهای دوی با شرایط درخواستی شما

خیابان شهرآرا، نرسیده به اداره گذرنامه، نشانی خیابان ۱۳

تلفن: ۶۲۳۹۵۷۰-۱
۶۲۳۲۷۷۰

فکس:

عضو یاتا

خدمات مسافرتی هوایی و جهانگردی

پوریان سیمر

صدور و رزرو کلیه بلیت‌های داخلی و خارجی، اخذ ویزای دوی (عادی - توری - رزرو هتل، تورهای دوی، عمره سوریه، کیش و مشهد، یاسداران، شهید کلاه‌دوز (دولت)، پلاک ۲۷۵

تلفن: ۲۵۶۲۰۲۲ پی‌درپی
۲۵۵۹۴۲۸

فکس:

RA

شرکت حمل و نقل بین‌المللی

(کریر - فورواردر)

حمل کالا به اسلا و اروپا و بالعکس

سابق تهران، میدان انقلاب، اول خیابان آزادی، کوچه مهرنار، ساختمان ۱۱۰، طبقه سوم، شماره ۲۹

تلفن: ۶۲۳۲۴۱۵ و ۶۲۳۷۸۰۳-۴
فاکس: ۶۲۳۲۳۲۷

E-mail: RAH.AZAR@hotmail.com

Gramian

دفتر خدمات مسافرتی هوایی و جهانگردی

گرامیان

تهران - خیابان میرداماد، نشانی شریعتی پلاک ۱ طبقه دوم

تلفن: ۲۲۶۵۰۲۴
فاکس: ۲۲۲۱۲۹۶

دفتر خدمات مسافرتی

هوادریا

با مسئولیت محدود

تهران - خیابان استاد مطهری - شماره ۱۶۵

تلفن: (خط ۵) ۸۷۴۲۸۰۲
۸۷۴۴۸۰۱

فاکس: ۸۷۴۲۸۰۰

چک

آژانس مسافرتی و جهانگردی

تهران - خیابان قائم مقام قزاقی (شاه عباس سابق)

تلفن: ۸۸۲۵۶۷۹
۸۸۲۴۷۸۸

۸۳۰۶۸۱۴

IATA

آژانس مسافرتی و جهانگردی

ارمیترا

نشانی: خیابان دکتر بهشتی، خیابان کاووسی‌فر (مسترا) پلاک ۵۷ و ۵۹

تلفن داخلی: ۸۷۵۶۱۶۱
تلفن خارجی: ۸۷۴۲۱۲۱

فاکس: ۸۷۵۹۶۴۶

آژانس‌ها

اطلس

خدمات مسافرتی (پرشین کلف)

خیابان میرداماد، میدان مادر (محسنی سابق)، خیابان قرناز، شماره ۲۱

تلفن: ۲۲۷۰۰۶۱۷ - ۲
۲۲۲۱۰۳۶-۷

فاکس: ۲۲۷۰۰۶۳

IATA

آژانس هواپیمایی

ایران هرگز

(مرکز تورهایی ایران)

• نمایندگی کلیه خطوط هوایی بین‌المللی

• تور داخلی و خارجی

• اخذ ویزای کشورهای مشترک المنافع

(آدرس: تهران - جهان جمهوری اسلامی، چهارراه فروردین، شماره ۷۵۷)

تلفن: ۶۶۹۳۶۴-۲
۶۶۹۳۶۵۱-۱
۶۶۹۳۶۷۲

فاکس: ۶۶۹۳۶۷۲

کالی تور

نمایندگی فروش بلیت کلیه شرکت‌های هواپیمایی و مجری تورهای خارجی، داخلی، ورودی

آدرس: فلسطین شمالی، بالاتر از بلوار کشاورز، شماره ۱۲

تلفن: ۸۹۵۶۴۲۹-۵۳
۸۹۶۰۲۶۰

فاکس:

E-mail: GULLITOUR@SAMA.DPL.NET.IR

شرکت خدمات مسافرتی و جهانگردی

نیلگون ره

جمعه‌ها و ایام تعطیل تا ۱ بعدازظهر باز است

نشانی: تهران، خیابان دکتر بهشتی (عباس‌آباد)، تقاطع قائم مقام قزاقی، پلاک ۳۹۰

کد پستی: ۱۵۵۶۸۰

تلفن: (خط ۲۰) ۸۷۳۱۸۵۱
۸۷۳۲۲۹۰

فاکس:

گالیور

دفتر خدمات مسافرتی و جهانگردی

نشانی: تهران - بلوار میرداماد مقابل برج آریین - پلاک ۹۹

تلفن: ۲۲۲۶۳۳۵

۲۲۲۳۴۱۳

E-mail: gulliveriran@yahoo.com

سولگ

آژانس سولگ

آژانس مسافرتی‌های هوایی و جهانگردی سولگ تهران

تهران - ابتدای بزرگراه مدرس، نشانی خیابان زهره، پلاک ۶۵ کد پستی: ۱۵۸۸۷

تلفن: ۸۸۲۰۸۲-۵
۸۸۱۳۳۶۷

فاکس:

E-mail: info@Sagol.com

حمل و نقل بین المللی

پارارات مستدیر
AIR TRANSPORT SERVICES

شرکت حمل و نقل بین المللی
برادران مجدپور

حمل و نقل بین المللی

و ترخیص کالا

دفتر مرکزی تهران خیابان خرمسند
شمالی، شماره ۱۲۵، ساختمان کرفت
طبقه دوم

تلفن: ۱۵۵۵۹

کدپستی: ۸۸۴۵۸۹۹

فاکس: ۸۸۴۵۲۹۹-۴۰

AT-1497

حمل و نقل بین المللی

شرکت باربران ایران
(با مسئولیت محدود)

نشانی دفتر مرکزی: خیابان
فلسطین شمالی، شماره ۱۴۶،
طبقه ۴، شماره ۱۸

صندوق پستی: ۲۷۷۷-۱۴۱۵۵
تلفن: ۸۹۶۲۷۷۶ (۰۲۱)

۸۹۶۹۰۲۱

۸۹۶۱۵۴۲-۳

۸۹۶۶۷۶۹ فاکس:

پست الکترونیک:

E-mail: bbbicir@dpi.net.ir

کشتیرانی والفجر

دارای خطوط منظم حمل و نقل مسافر و کال
از کلیه بنادر خلیج فارس به کشورهای عربی

خیابان کریمخان زند، نبش شهید عضدی، کوچه آبیان

۸۹۰۰۳۶۹ - ۸۸۰۰۳۶۹ - ۸۸۹۵۶۹۵ - ۸۹۰۰۳۷۵

۸۸۹۲۹۳۳ - ۸۹۰۸۸۴۰ - ۸۹۰۹۲۸۸

دورنگار: ۸۹۰۲۴۰۹ تلکس: ۲۱۳۸۱۹

E-mail: MD@Veac.net

سمت

شرکت تلاش
(سهامی خاص)

TALASH
INSURANCE CO.

صدور انواع بیمه نامه
حمل و نقل بین المللی
بیمه بدک کالی - بارج
بیمه آتلان سوزی - باربری
انومیل و...

بیمه خدمات درمانی
بازنشستگی - مسئولیت
بیمه مسافران خارج از کشور

با تکلیف و ویژه و
خدمات پس از فروش

مشاوره رایگان
توسط متخصصین مجرب

۱۰٪ تخفیف برای
کلیه مشترکین مجله گزارش

قبلاً از مسن انقلاب شما

عزیزان سپاسگزاریم
تلفن: ۷۵۵۳۳۱۱-۲

۷۵۰۲۹۶ - ۷۵۰۲۹۶

نشانی: تهران، اول خیابان
خواجه نصیرالدین طوسی،
شماره ۲۷۲

دنیابراه

حمل و نقل بین المللی

کریر فورواردر

تهران - خیابان ولی عصر

روبروی بزرگمهر، بلاک FAT

(ساختمان افشار)

طبقه چهارم شمالی

تلفن: ۶۴۰۹۵۵۲ - ۶۴۱۲۱۰۷

فاکس: ۶۶۶۱۷۰۴

تلکس: ۲۱۶۸۷۲ DRAH-IR

Email: danabrah@hotmail.com

بھی ترابر

شرکت حمل و نقل
بین المللی

کریر - فورواردر

نشانی: تهران، خیابان

طالبانی، بین ولیعصر و

حافظ، شماره ۱۶۵، طبقه

دوم، شماره ۷

تلفن: ۶۴۹۳۴۶۵

۶۴۰۷۱۳۸

۶۴۹۹۲۷ - ۸

۶۴۰۶۶۷۸ فاکس:

حمل و نقل مسافری

شرکت مسافری
سیرو و سفر ایران

علاوه بر سرویس های

درون مرزی همپوره

سوریه - استانبول - انکارا

بارک سوار بھیی

۸۷۲۴۵۳ ۸۷۲۴۴۹۹

۵۲۱۹۵۵۵

۷۸۵۵۶۹۶

۲۶۵۸۲۸۲

نماینده

کشتیرانی

Overseas

Shipping Agencies

تهران - خردمند شمالی -

شماره ۱۲۵ - طبقه دوم

تلفن:

۸۸۴۵۵۲۹-۴۰ و ۸۸۲۵۸۹۹

تلکس: ۲۱۵۱۲۶ MPB-IR

فاکس: ۸۳۰۱۴۹۷

آتیه

ATIEH
INTERNATIONAL TRANSPORT

حمل و نقل بین المللی

حمل کالاهای وارداتی، صادراتی و ترانزیت به
کشورهای آسیای میانه و اروپا و بالعکس
ترخیص کالا از کلیه گمرکات کشور

تهران، خیابان حافظ، رویروی دانشگاه امیرکبیر کوچه شیرین
بلاک ۱۴، طبقه دوم

تلفن: ۸۹۱۰۵۶۵ (۵ خط) فاکس: ۸۹۸۳۲۹

E-mail: info@atiehtransport.com

شرکت مسافری
سالمستر

نامی مطمئن در صنعت
حمل و نقل و مسافری

بزرگترین مرکز گرامه اتوبوس،
مینی بوس و سواری (نشریات)
جهت سرویس آپ و دهان
کارخانجات و ادارات و درسی به

نام نقاط کشور

تلفن: ۷۵۲۷۸۲۷

تلکس: ۷۵۲۷۸۲۶

نماینده کرج: ۰۲۶۱۳۸۰۴۵۵

نماینده شهریار: ۰۲۶۵۲۲۲۲۱۲

MAERSK

شرکت ایران دانش
(سهامی خاص)

نماینده انحصاری
شرکت های ذیل در ایران

Maersk Sealand
Maersk Logistics
Safmarine

تهران، خیابان احمد قصیر،
نبش خیابان نهم، شماره ۳۰،
برج بخارست، طبقه ششم

صندوق پستی: ۴۴۶۵-۱۴۱۵۵

تلفن: ۸۷۱۱۷۲۲

فاکس: ۸۷۱۳۷۱۱

دفتر بندر عباس، اسکله شهید

رجایی ساختمان اداری ترمینال

خصوصی پرس، طبقه دوم

تلفن: ۵۵۵۴۴۹ و ۵۵۵۵۲۳-۷۶۱

۵۶۳۴۴۱ و

۵۵۵۴۴۳ و ۵۶۱۰۵۴۰۹-۷۶۱

کشتیرانی

نماینده کشتیرانی
سیزارک

دفتر مرکزی: تهران خیابان
سهروردی شمالی، خیابان
هوپزه غربی، بلاک ۱۱۶،
طبقه دوم، کدپستی: ۱۵۵۳۶

تلفن دفتر مرکزی: ۸۷۲۴۴۴۰

تلفن: ۸۷۲۴۴۷۸ و ۷۹

تلکس: ۲۱۷۱۷۱ SEAS IR

پست الکترونیک:

info@seasark.com

وب سایت:

Web: www.seasark.com

شعبات:

بندر امام خمینی (ره)

تلفن: ۲۱۷۷۸-۲۱۶۶۷

بندر عباس: ۱۲-۲۲۲۰۴۱۱

بندر بوشهر: ۲۲۴۱۲

خارک: ۲۲۴۶۸-۲۲۴۵۴

بندر انزلی - عسویه

خرمشهر - چابهار

حمل و نقل مسافری

آتجاولید

نامی جاوید در صنعت
حمل و نقل مسافری تهران

کرایه اتوبوس، مینی بوس فرست و سرویس کارخانجات
تلفن های دفتر مرکزی:

۷۵۰۷۷۹۹ ۷۵۰۷۷۸۸ ۷۵۰۷۷۸۷ ۷۵۰۷۷۸۶ ۷۵۰۷۷۸۵ ۷۵۰۷۷۸۴ ۷۵۰۷۷۸۳ ۷۵۰۷۷۸۲ ۷۵۰۷۷۸۱ ۷۵۰۷۷۸۰ ۷۵۰۷۷۷۹

۷۵۰۷۷۸۳

فاکس: ۷۵۰۷۷۱۳

شعبه کرج: ۲۶۱-۲۸-۲۸۵۵ ۲۶۱-۲۸-۲۸۵۵ ششم شهریار: ۲۲۱۶-۲۲۱۶

شعبه رشت: ۵۵۵۰۴۵۰-۵۵۵۵۶۸۸-۱۴۱

پاک سفر

پایی تور سابق

نامی مطمئن در صنعت حمل
و نقل مسافری تهران، کرایه
اتوبوس، مینی بوس، درخت و
سرویس کارخانجات

تلفن های دفتر مرکزی:

۷۵۱۱۹۰۱ ۷۶۰۳۵۸۸

۷۶۰۳۵۸۷ ۷۶۰۳۵۸۶

۷۶۰۳۵۸۵ ۷۶۰۳۵۸۴

۷۶۰۳۵۸۳ ۷۶۰۳۵۸۲

۷۶۰۳۵۸۱ ۷۶۰۳۵۸۰

۷۶۰۳۵۷۹ ۷۶۰۳۵۷۸

حمل خوانی اسناد

آرامکس

آرامکس حمل و نقل بین‌المللی
سریعترین و مطمئنترین طریق
برای ارسال هوایی اسناد و مدارک
مهم و نمونه کالای شما به تمام
نقاط دنیا و بالعکس

بهران چ فلسطین باس برآز میدان
فلسطین شماره ۱۵۱

تلفن: ۶۶۳۳۹۱۳ - ۱۶ - ۶۶۳۳۴۰۰
۶۶۳۳۹۶
فاکس:

ساجی

**ORGANIK
KIMYA**

SANAYE VE TECARET A. S

همیشه در کنار شما با
بهترین نوع مواد شیمیایی
برای صنایع نساجی و چرم

اینتر کامرس

سهامی خاص

سالی میدان ونک
خیابان ونک ساختمان شماره ۴۰
طبقه دوم آپارتمان ۱۱ و ۱۲
تلفن: ۸۷۷۶۶۲۸ ۸۸۸۵۱۲۲
فاکس: ۸۸۸۶۱۶۷

صنایع پنو

فعالیت: تولید پنو و تیغ پنو

نشانی: خیابان ولیعصر، روبروی
پارک ملت،
خیابان شهید عاطفی، پلاک
۲۳، طبقه سوم

تلفن: ۲۰۱۲۲۸۲ - ۴
فاکس: ۲۰۱۲۲۶۲

تولیدی سایار

تولیدکننده مواد
شیمیایی و کمکی
صنایع نساجی در
ایران

امولگانور (Emulsifier-SA)

روغن حل‌شونده برای پشم
(Lubricant - SW)

روغن حل‌شونده برای آکریلیک
(Lubricant - SA)

آهار مخصوص پنبه
(Sizing - TC 80)

مخصوص پی‌استر پنبه
(Sizing - TC 100)

آهار مخصوص پی‌استر ویلوز
(Sizing - TC 110)

واکس چله
(Sizing Wax BW)

روغن آهار (Lubricant-ST)
نموده دهنده (Sayawet-SA)

صابون معمولی
(Soapa Mix-SA)

صابون‌ها
(Soapa Mix-SA 250)

دیسپرسر کننده
(Dispersol - SA)

صابون مخصوص رنگ های
راکتیو (Reactive Soap - SA)

صابون حلال دار
(Solventol - SA)

فالی (Sayaresin - CP)

ترمکن (Sayasoft-SA)

ترمکن کس
(Sayasoft-Cone)

آنتی استاتیک
(Sayastie-SC)

ضد کف (Defoamer-SA)

آهار گیر (Sayntas-SC)

پلی و منیل استات (هموپلیمر)
(P.V.A)

نشانی دفتر: خیابان دکتر بهشتی،
خیابان دلپذیر (مهنار)، کوچه
شهید امانی (دوم)، پلاک ۲۱

تلفن: ۸۷۴۰۸۶۵ - ۸۷۵۸۲۴۴
فاکس: ۰۲۱ - ۸۷۴۲۱۵
وب سایت: www.sayar.com

شرکت لاله مهرگان

(سهامی خاص)

نوع فعالیت:

تولید پنبوی سیلک

آدرس: خیابان ولیعصر،
روبروی پارک ملت،

خیابان شهید عاطفی،
پلاک ۲۳، طبقه سوم

تلفن: ۲۰۱۲۹۰۱ - ۲۰۱۲۹۰۶
فاکس: ۲۰۱۲۲۶۲

صنعت

سپهان سازان Cimansazan

شرکت طراحی مهندسی،
طراحی مونتاژ

فعالیت:

طراحی، ساخت و اجرای
پروژه‌های صنعتی در
زمینه‌های صنایع کانی
غیر فلزی، صنایع فولاد
و فلزات غیر آهنی
صنایع نفت و پتروشیمی

اسکلت‌های سنگین و
دقیق فلزی مخازن
ذخیره سوخت سفید
تاب و شناور

دفتر مرکزی:

تهران، سه‌رودی شمالی،
خیابان شهید قندی، نبش
کوچه هفدهم، پلاک ۷۸،
طبقه اول و سوم

تلفن: ۱۴ - ۸۷۲۸۴۱۱
۸۷۳۷۵۸۹ - ۸۷۳۴۲۹۹

فاکس: ۸۷۶۵۱۴۰
کارخانه: کیلومتر ۵۰ جاده
خراسان - شهرک صنعتی
علی‌آباد

CERAMIS

شرکت سرامیس
(سهامی خاص)

فعالیت: تولید کاشی و
حاشیه یخت سوم

دفتر مرکزی: تهران، نوار
میرداماد، نبش نفت جنوبی،
شماره ۱۹۴، واحد ۱

کدپستی: ۱۵۴۹۸

صندوق پستی: ۲۹۴ ۱۶۷۶۵
تلفن: ۲۲۷۹۸۶۶
فاکس: ۲۲۷۰۱۳۲

وب سایت:
www.ceramisco.co
پست الکترونیکی:
info@ceramisco.com

کارخانه:
کرج، شهر صنعتی مسترگه،
خیابان دهم

پرچاز

تولیدکننده انواع پرچ و میخ
پرچ بر اساس استانداردهای
ملی و بین‌المللی از جمله:

- میخ پرچ آلومینیومی
- پرچ‌های لنت ترمز و کلاچ
- پرچ‌های صنعتی
- پرچ کن دستی THR-II

تلفن: ۸۷۶۰۲۱۱ - ۸۷۶۰۲۲۰
فاکس: ۸۷۳۷۷۰۶
سبب الکترونیک
PARCHASAZI APADANA.COM

سبب ساخت تجهیزات

ایران بهداشت

عرضه کننده کاملترین
مجموعه تجهیزات
و وسایل درمان بیماری‌های
قلب و عروق
آدرس:

تهران، خیابان طالقانی غربی،
چهارراه فریمان، شماره ۱۲۲
تلفن: ۶۶۶۷۱۸۱
فاکس: ۶۶۰۳۹۵۶

تجهیزات پزشکی

شرکت جهان سونگ

تولیدکننده سونگ بیکار مصرف با
استفاده از جدیدترین ماشین‌آلات
با بالاترین استاندارد تکنولوژی
در اندازه‌های ۲۱۵، ۱۰، ۵

سالی لیتری
کارخانه از دهبیل
۸۸۱۱۱۹۵ - ۴۵۱
دفتر مرکزی تلفن:
۸۴۰۲۸۷۴ - ۲۹ - ۸۸۲۲۰۲۱
تلفن فاکس:
۸۸۲۰۲۷۱ - ۲۱

سهاطب

شرکت صنایع

مهندسی پزشکی سهاطب

تولیدکننده انواع ساکن‌های
جراحی و جراح‌های
سیالکتیک سفقی و پرتابل
مورد تأیید وزارت بهداشت،
درمان و آموزش پزشکی

تلفن: ۸۷۴۲۸۹۱ - ۳
فاکس: ۸۷۵۲۰۳۶
صندوق پستی: ۱۹۶ - ۱۶۷۶۵
E-mail: shahatap@parasa.com
www.parasa.com

شرکت کاویان نماینندگی بیمه آسیا

مشاور امور بیمه خسارت - صدور

تهران، خیابان خرمشهر (آپادانا) شماره ۲۰۰
تلفن: ۸۷۵۰۳۰۵ - ۷ و ۸۷۵۰۳۴۰ - ۳
مدیریت: ۸۷۵۰۳۹۷ - ۹
فاکس: ۸۷۴۴۰۵۷

خانه موی ایران

اولین موسسه
ترمیم مو
در ایران

تلفن: ۸۸۰۰۲۸۰ - ۸۹۰۸۴۲۳
از یکصد بار مو با یکصد هزار بار مو
روسن سراسری امریکا بدون عمل جراحی
تلفن: ۸۸۹۳۱۲۳ - ۸۸۹۹۸۲۸
ولعصر حبت سینما امریکا طبقه سوم
E-mail: Khanch_e_moo@hotmail.com